

[Lenger]

se, end det var med kulde og ligegyldighed. Nej, det er det muligvis ikke, men vi foreslår heller ikke kulde og ligegyldighed som alternativ. Vi foreslår nogle andre foranstaltninger som alternativ. Det, at forældrene har en revselsesret, udelukker jo ikke, at man tillige samtidig anvender kulde og ligegyldighed. Det nytter ikke, at man nævner andre forfærdelige ting, man kan gøre ved børn, og spørger, om det er værre eller bedre. Det er ikke det, der er sagen, og det er ikke det, der er alternativet.

Ministeren ser også nogle vanskeligheder ved at indfortolke den begrænsning i det strafbare område, som vi altså fortsat vil fastholde, og det kan man da godt sige sådan rent formelt, men forslaget tilsigter – det ligger i bemærkningerne, som står på tryk, og det ligger i de bemærkninger, som er faldet her i dag, også fra flere andre ordførere – altså ikke nogen udvidelse af det strafbare område.

Den konservative ordfører kunne tilslutte sig kampagnen, og det er vi da glade for, men vi havde meget svært ved at se, at man kunne have en paragraf, uden at der samtidig var tilknyttet strafferammer. Det var også det, som venstres ordfører havde problemer med. Vi opfatter altså dette som en helhed, som en holdningspåvirkning, som en proces, der først og fremmest skal klares ved, at der stilles nogle tilbud til rådighed for både forældre og børn, og ikke på den måde, at vi skal fare frem med bål og brand. Det er ikke meningen med forslaget, og man løser ikke noget problem – det er korrekt, hvad de borgerlige ordførere er inde på – ved at gøre det decideret strafbart at udnytte sin revselsesret, men det er et led i den proces, der skal hindre, at der bliver anvendt korporlig afstraffelse af børn.

Den konservative ordfører var også inde på spørgsmålet om en midlertidig separation og afviste det ud fra, at det ville gøre det offentlige til en tredjepart. Det er korrekt, men det offentlige er allerede i dag en tredjepart. Det er det offentlige, når situationen tilspidises så meget, at man må bruge det meget værre middel, som tvangsfjernelse er et udtryk for. Det har jeg nævnt én gang, det skal jeg ikke gentage, men vi opfatter den midlertidige separation som et blidere middel, der kan afværge de værste konfrontationer senere.

Venstres ordfører stillede et fjendebillede op og gav sig derefter med fynd og klem til at bekæmpe dette fjendebillede. Hun var inde på, hvor forfærdeligt det var at skulle politiafhøre børn, og spurgte, om vi nu ønskede stikkervirksomhed. Nej, det er tværtimod lige præcis det, vi vil undgå. Hvis man kombinerer en afskaffelse af revselsesretten med disse ekstra foranstaltninger, som forældre og børn kan gøre brug af, kan man tværtimod undgå de situationer, hvor man skal til at inddrage en politimyndighed, fordi der foreligger egentlig vold. Vi ved godt, hvor ulykkeligt det er at skulle politiafhøre børn, ligesom en stikkervirksomhed ville være meget ulykkelig. Netop derfor foreslår vi altså heller ingen straffebestemmelser, og derfor kombinerer vi forslaget med disse yderligere foranstaltninger, sådan at afskaffelse af revselsesretten ikke står alene.

Det undrede mig, at venstres ordfører i det samme indlæg kunne gøre sig til talskvinde for yderligere at indskrænke revselsesretten i relation til straffen, som den foreligger i dag. Det er præcis det, som venstres ordfører kritiserer VS for at ville. Dermed anvender hun lige præcis det middel, som både hun selv og andre ordførere – og også VS' for den sags skyld – har sagt vil være meget betænkeligt, nemlig at udvide straffemulighederne.

Jeg har ikke nogen særlige bemærkninger til hr. Arentofts indlæg. Han indførte et begreb, som hedder kærlige tærsk, og det kan man da sikkert godt operere med, men det går noget i den modsatte retning af det, som vi vil.

Fru Inger Stilling Pedersen nævnte et mærkværdigt eksempel, som jeg godt vil tage frem. Det er altså en dårlig måde at komme uden om problemstillingen på at nævne et lille eksempel med, at en eller anden giver en anden et lille tjat på kinden, som enhver ved ikke er vold, og som lige så godt kunne have været et kærtegn; men hvor man kan diskutere, om det nu er vold eller revselse, eller hvad det er. Den slags specielle situationer, som jo intet som helst har at gøre med den problemstilling, at forældre og børn kan komme ud i nogle situationer, som de har vanskeligt ved at klare, kan vi ikke opfatte som en særlig god begrundelse for at afvise problemstillingen og afvise forslaget. Det er jo slet ikke den slags situationer, vi sigter på, men tværtimod den meget omsiggribende